

Slamnati kvizlingi

Gašper Blažič

V Sloveniji je znova oživila razprava o zakonu o žrtvah vojnega nasilja, ki naj bi jeseni dobil dopolnitve.

Z razpravo pa so na površje priplavale tudi stare ideološke frustracije tistih, ki vztrajajo pri pridobitvah revolucije, čeprav slednjo od osamosvojitve Slovenije naprej tajijo. Opozicijske stranke ob pomoči DeSUS namreč znova zahtevajo, da zakon ne sme dopustiti, da bi status žrtve vojnega nasilja dobili tudi okupatorjevi sodelavci, pri tem pa pozabljajo, da je bil v času druge svetovne vojne in po njej razglašen za okupatorjevega sodelavca vsakdo, ki je bil komunistom nevaren ali kako drugače neprijeten. Znano je tudi, da je velika večina razglašanih »okupatorjevih sodelavcev« že zdavnaj mrtva, saj so po vojni končali v množičnih grobiščih, kot je na primer grobišče na Teznem. V grobiščih po Sloveniji pa je končalo tudi ogromno število civilnih oseb, celo otrok. So bili tudi otroci okupatorjevi sodelavci?

Drugo vprašanje v zvezi z okupatorjevimi sodelavci pa je, kako si preganjalci kolaborantov predstavljajo, da bi znova preverjali civilne osebe, na katere se nanaša zakon, in njihovo preteklost. Glede na to, da dobrih šestdeset let po koncu vojne še vedno (uradno) ne vemo, kdo je odgovoren za povojne poboje, bi nekateri še vedno iskali morebitne okupatorjeve sodelavce. Lahko si samo predstavljamo, kako bi šest desetletij po koncu vojne vse tiste, ki so komaj ušli revolucionarni moriji, znova preverjali, ali so bili okupatorjevi sodelavci, kar bi bilo skrajno ponižujoče spričo dejstva, da je komunistična oblast po vojni izvajala krvave čistke ne glede na to, ali je bil kdo okupatorjev sodelavec ali ne. Ker je bil nasilen prevzem oblasti njena prioriteta, niti ni preverjala krivde posameznika, ampak je obtožbe o kolaboraciji uporabljala zaradi propagande in upravičevanja pobojev.

Ob tem velja spomniti tudi na odločbo ustavnega sodišča, ki terja od zakonodajalca, da v zakonu kot žrtve vojnega nasilja omeni žrtve vseh vpletenih strani v spopadu, torej tudi partizanske. Dosedanji zakon je namreč žrtvam revolucije odrekal status žrtev vojnega nasilja, saj bi drugače zagovorniki komunističnih mitov morali priznati zločin, ki so ga proti lastnemu narodu zagrešili slovenski komunisti. Zato je mogoče pričakovati, da bodo zagovorniki komunistične mitologije poskušali storiti vse, da sedanji vladajoči koaliciji ne bo uspelo v zakon vnesti popravkov, ki jih z odločbo terja ustavno sodišče. To pa pomeni nadaljnje miniranje ne samo pravne države, ampak tudi temeljnih civilizacijskih norm.